Tiistai 15. helmikuuta 2022

P9_TA(2022)0017

Mario Borghezion koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 15. helmikuuta 2022 Mario Borghezion erioikeuksien ja vapauksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Mario Borghezion esittämän, 13. marraskuuta 2018 päivätyn pyynnön, joka koskee hänen erioikeuksiensa ja vapauksiensa puolustamista Imperian syyttäjänvirastossa (Italia) vireillä olevassa rikosasiassa nro 4975/16 RGNR, josta ilmoitettiin täysistunnossa 25. maaliskuuta 2019, jonka Mario Borghezio esitti uudelleen 27. toukokuuta 2021 ja joka annettiin oikeudellisten asioiden valiokunnan käsiteltäväksi 7. heinäkuuta 2021,

— on kuullut Mario Borgheziota työjärjestyksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011, 17. tammikuuta 2013 ja 19. joulukuuta 2019 antamat tuomiot ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan sekä 7 ja 9 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0015/2022),

A. ottaa huomioon, että Mario Borghezio, joka oli Euroopan parlamentin jäsen 2. heinäkuuta 2019 saakka, on pyytänyt koskemattomuutensa puolustamista Imperian syyttäjänvirastossa vireillä olevassa rikosasiassa;

B. ottaa huomioon, että Mario Borghezion väitetään kiistelleen rautatieyhtiön työntekijän kanssa tämän kiellettyä Borgheziota matkustamasta junalla, koska tällä ei ollut voimassa olevaa lippua;

C. ottaa huomioon. että Mario Borghezio ei kuulemisessaan oikeudellisten asioiden valiokunnassa sanonut mitään, mistä olisi voitu päätellä, että kyseinen kiista koski entisen jäsenen poliittisen mielipiteen ilmaisemista;

D. toteaa, että näin ollen oletettu rikkomus ei koske Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitettuja Euroopan parlamentin jäsenten tehtäviään hoitaessaan ilmaisemia mielipiteitä tai äänestyksiä;

E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 oleva 9 artikla koskee ainoastaan Euroopan parlamentin jäseniä; ottaa huomioon, että Mario Borghezio oli Euroopan parlamentin jäsen 2. heinäkuuta 2019 saakka; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin jäsenen aseman menettämiseen liittyy siihen kuuluvan koskemattomuuden menettäminen, sillä se rajoittuu pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan ainoastaan jäsenen toimikauteen ([2]);

F. ottaa huomioon, että parlamenttia ei voida rinnastaa tuomioistuimeen eikä parlamentin jäsentä voida pitää koskemattomuuden pidättämistä koskevassa menettelyssä ”syytettynä” ([3]);

1. päättää olla puolustamatta Mario Borghezion erioikeuksia ja vapauksia;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Italian asiaa käsitteleville viranomaisille ja Mario Borgheziolle.

([1]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23 sekä unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

([2]) Määräys T-284/17, 28 kohta.

([3]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019, Briois v. parlamentti, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.